

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Der er få opløftende ting under denne finanslovdebat, men jeg synes, der er to ting i forhold til Fremskridtspartiet, man har lov til at glæde sig over, nemlig at vi for det første har fået afdækket med størst mulig tydelighed, at det er mandsvejr, når Fremskridtspartiet taler om, at de ikke ønsker bureaukrati. Man er gået med til en bureaukratisk ordning i forbindelse med medicintilskuddet, som vel næppe nogen havde forestillet sig at selv de største bureaukrater ville bevæge sig ind i.

For det andet, at det, Fremskridtspartiet mener, når de taler om skattelettelser, er skattelettelser til statsministerens små, stakkels millioner. Andre interesserer ikke Fremskridtspartiet: bare man får en luns til dem, der har mest, er det fint. Fremskridtspartiet har altså tilsluttet sig statsministerens filosofi fra åbningstalen om, at fordelingspolitikken er drevet for vidt. De, der har mindst, har efter statsministerens og Fremskridtspartiets opfattelse for meget, og de, der har mest, har for lidt. Det er den linie, som er lagt ved hjælp af Fremskridtspartiet. Alt det, Fremskridtspartiet hidtil har forsøgt at tegne som et billede af, at de trods alt havde en vis social samvittighed, har vi med tydelighed fået afdækket ved dette finanslovsforslag kun er mandsvejr.

Det er trist, men det er trods alt noget, vi kan forholde os til. Det kommer ikke bag på de fleste af os, men det må også være klart for befolkningen nu, hvordan det forholder sig.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det var jo venteligt, at Fremskridtspartiets ordfører ville skyde en del af skylden for dårligheden i den danske økonomi på flygtningeområdet – som hr. Behnke så taktfuldt sagde: flygtninge, der frådser.

Nu er det jo et gammelt trick, som den hedengangne Walter Ulbricht – statschefen i DDR – har brugt tidligere. Når der skete noget galt i DDR, kom det fra Vesttyskland. Når der skete noget galt i Ungarn i 1956, kom det fra USA osv. Når der sker noget galt i Danmark i 1988, er det selvfølgelig flygtningenes skyld. Det har hr. Behnke vel lært af de nævnte lande.

Dernæst klager hr. Behnke over, at nogle har bedt om at få bedre informationer ud til befolkningen om flygtningenes vilkår. Ja, det er jo bl.a. for at få aflivet det sludder, hr. Behnke siger om flygtninge, der frådser. Er det de tamlere, hvis familiesammenføringssager er nedprioriteret, der frådser? Er det de libanesere, der nu i lang tid ikke ved, om de er købt eller solgt, der frådser? Er det kontanthjælpen, som de flygtninge får, der er fråds? Er det buskortet? Er det cyklen? Er det det, der er frådseri?

Jeg tror, hr. Behnke er klar over, at der er behov for en gevaldig oplysningsvirksomhed for at få klarlagt dels antallet af flygtninge her i landet, dels deres faktiske vilkår her i landet. Jeg tror ikke på, at en oplysningskampagne hjælper på hr. Behnke, men jeg har en tiltro til, at det hjælper på de alt for mange, der tror som hr. Behnke.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne fortsætte med at uddybe forskellen på hr. Behnkes og SF's holdning.

Vi synes, at noget af det bedste, der skete med dette finanslovsforslag, som vi i øvrigt er meget blandet indstillet over for, var, at man fik flere penge til FN-flygtninge, at man fik penge til en oplysningskampagne, som hr. Leif Hermann sagde bl.a. skal modvirke noget af alt det vrøvl, Fremskridtspartiet går og siger, og at man derudover – hvad hr. Behnke glemte – fik 300.000 kr. til Kulturministeriets indvandreraktiviteter, aktiviteter, som indvandrerne selv er med til at udforme, igangsætte og gennemføre.

Men det, jeg egentlig ville sige med dette her, var, at der jo ikke er og ikke har været tale om, at det var interesseorganisationerne – forstået som fagbevægelsen – der skulle køre denne oplysningskampagne. Jeg har i hvert fald understreget, at hvis SF alene skulle tilrettelægge den – hvad vi jo ikke skal, men i samarbejde med de andre partier, der gik ind for den – skulle arbejdet løftes ud af Folketingets regi. Det skulle være en organisation, som stod for de folkelige bevægelser, for de folkelige interesser her i Danmark, som tog imod pengene og fordelte dem blandt de ansøgere, der ville igangsætte nogle af de aktiviteter, man kunne igangsætte under kampagnen.

Det kunne f.eks. være Dansk Folkeoplysnings Samråd, som repræsenterer højskolerne,